

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 1. juni 2016 i sag nr. BS [REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
mod
[REDACTED] Kommune
[REDACTED] 1
[REDACTED]

Sagens problem

En kvinde, der besøgte en kommunal børnehave i åbningstiden, faldt over en kasse, der anvendes til leg. Ved faldet pådrog hun sig en skade. Sagen skal afgøre, om kommunen er erstatningspligtig i anledning af det skete.

Parterne og deres påstande

Under denne sag har sagsøgeren, [REDACTED] nedlagt påstand om, at sagsøgte, [REDACTED] Kommune, skal anerkende at være erstatningsansvarlig for den faldulykke, som [REDACTED] var udsat for den 20. marts 2014 i kommunens institution [REDACTED] og at kommunen skal betale godtgørelse for varigt mén med 63.080 kr., godtgørelse for svie og smerte med skønsmæssigt 37.050 kr. og erstatning for behandlingsudgifter med 9.373,10 kr., eller i alt 109.503,10 kr. med procesrente fra sagens anlæg den 2. december 2015.

[REDACTED] Kommune har påstået frifindelse, subsidiært frifindelse mod betaling af et mindre beløb end stævningspåstanden.

Sagens omstændigheder

[REDACTED] besøgte den 20. marts 2014 børnehaven [REDACTED] der ligger i [REDACTED] for at aflevere noget tøj til sit barnebarn.

Det er ubestridt, at hun kort efter at være gået ind i børnehavens bygning faldt over en scenekasse, der anvendes til børnehavebørnenes leg, og som stod i kortere afstand fra indgangen, og at hun pådrog sig en skulderskade. Den pågældende scenekassen er forholdsvis stor, og må antages at måle cirka 60 cm x 1,20 m i grundplan - hvor de sidste 60 cm af længden falder fra kassen top og til gulvet som en slags rampe - og have en højde på omkring 30 - 40 cm. Den er udført i lyst træ på siderne, er hvidlakeret for enden og på

den øverste halvdel, mens rampen er sort.

Senere samme dag skrev [REDACTED] datter, [REDACTED] til Jytte [REDACTED] der på tidspunktet var leder af institutionen, og oplyste om faldulykken. Jytte [REDACTED] svarede, at hun godt havde set, at [REDACTED] [REDACTED] havde været i børnehaven, men ikke havde lagt mærke til noget i øvrigt, og at hun ville undersøge, om der skulle sættes noget i gang vedrørende forsikring.

Da kommunens forsikringsselskab afviste erstatningspligt skrev [REDACTED] [REDACTED] til Jytte [REDACTED] i hvilket brev hun blandt andet fremsatte synspunkter om scenekassens placering. Jytte [REDACTED] svarede den 17. november 2014 følgende:

"Jeg har under ingen omstændigheder sagt, at alle ville kunne se den, hvor den stod. Det jeg skulle var at beskrive hvor den stod, tage billeder af det og vurdere om det var med vilje at den stod der.

Hertil svarer jeg, at det er den slags børn flytter rundt med, og at vi ikke altid kan garantere hvor den befinder sig.

Jeg er oprigtigt ked af det her. Det har overhovedet ikke været min hensigt, at forsikringen skulle tage den beslutning."

[REDACTED] har under sagen fremlagt lægejournal og bilag vedrørende fysioterapibehandling.

Forklaringer

[REDACTED] har forklaret, at hun den 20. marts 2014 var på vej ind i børnehaven for at aflevere nogle underbukser og strømper i ekstrakassen. Det er hendes barnebarn, der går i børnehaven.

Hun gik ind i vindfanget. Den første dør åbner udad, den anden dør indad, og den åbner mod højre. Hun gik mod venstre med retning mod garderoben. Hun ramte med foden den skrå rampe på scenekassen. Den stod som indtegnet på bilag 6, altså med den sorte rampe vendt mod måtten ved indgangspartiet. Den stod ude i arealet. Hun er kommet i børnehaven gennem flere år og to gange dagligt i et halvt år inden ulykken, og hun har aldrig set den stå sådan før.

Alle børnene var på legepladsen. Lyset var slukket. Vindfanget vender mod nord, og hun så ikke rampen. Der var solskin udenfor, men hun husker ikke om hun var blændet. Hun forventer nok, at der er ting som man skal være opmærksom på, men kassen burde ikke stå i vejen ved den eneste indgang. Hendes skulder ramte kanten på kassen. Der var ingen ansatte indenfor, og hun kunne mærke, at hun skulle til læge hurtigt. Hun er efterfølgende blevet

opereret flere gange, og hun har gået til genoptræning.

Der flyttes rundt med scenekassen; hun har bare aldrig tidligere set den stå præcis der.

Lytte [redacted] har forklaret, at hun har været institutionsleder i mange år, og at hun på uheldstidspunktet var hun leder af børnehaven [redacted]. Der er mellem 60 og 70 børn i børnehaven. I marts 2014 var der cirka 65 børn og 10 ansatte.

Der er i børnehaven vinduer fra gulv til loft, og rummet ved indgangsdøren er efter hendes opfattelse veloplyst. Der er elektrisk lys, der går ud af sig selv efter noget tid, hvis der ikke er bevægelse i rummet.

Rummet man kommer ind i, er et legeareal. Der er forskellige arenaer, og de flytter sig hele tiden med børnenes leg.

Børnene bruger blandt andet scenekassen til at rutsje på, køre biler ned ad og lignende. De flytter rundt på den, og det er også meningen med den.

Vedrørende fotoet fremlagt som bilag A, er det sædvanligt, at der ligger klodser og biler på gulvet. Måtten ligger der, for at man kan tørre fødderne af.

Hun husker fra den 20. marts 2014, at der havde været aktivitet indenfor først på dagen, og at de alle derefter var gået ud på legepladsen. Nogle af de voksne var til pause, andre på legepladsen. Der er ikke fastlagte rutiner på det område.

De voksne kan ikke antages at ville flytte med scenekassen, og nogle vil slet ikke hæfte sig ved, hvor den står.

Hun vinkede til [redacted] både da [redacted] kom og da hun gik. Hun så ikke faldet, og hun lagde ikke mærke til noget usædvanligt.

Hun husker ikke, hvor scenekassen var placeret, da de kom ind fra legepladsen.

Der har hende bekendt ikke tidligere været faldhændelser i børnehaven.

Der er ved børnehavens indgang ikke advarselsskilte om løse genstande. Hun har aldrig set sådan noget ved en børnehave.

Nogle gange arrangerer personalet lege og flytter scenekassen, andre gange er det børnene. Der foreligger ingen instrukser om, at personalet skal foretage sig noget, hvis scenekassen for eksempel står midt på gulvet.

Det naturlige gangareal ved indgangen er vel måtten. Skal man i garderoben går man derefter til venstre.

Scenekassen blev flyttet fra rummet efter [REDACTED] faldulykke. Vidnet arbejder ikke længere i denne børnehave, så hun ved ikke hvor kassen står i dag.

Mette [REDACTED] har forklaret, at hun er souschef i [REDACTED] og at hun også var det i 2014.

Vedrørende hændelsen den 20. marts 2014 fik de ingen henvendelser fra [REDACTED] på dagen.

Hun tænker, at det var en helt almindelig dag. De var på legepladsen. Vejret var godt. Der var forinden blevet leget indenfor indtil ved 9-tiden. Hun husker ikke, om der blev leget med scenekasserne.

Scenekasserne står i nogle legemiljøer, og børnene flytter rundt på dem. De bruges blandt andet som rutsjebane og til biler. Hun husker ikke præcis, hvor den pågældende scenekassen stod på dagen, men dens plads var som vist på bilagene A1-A3. Hun kan ikke afvise, at den på dagen har stået som indtegnet på bilag 6, men hun ved det ikke. Hun har aldrig set den stå på dørmåtten.

Lysforholdene i børnehaven er gode med de kæmpestore vinduer. Man kan se lige igennem børnehaven. Der er ingen gardiner.

Hun har ikke hørt om andre, der er faldet i børnehaven.

[REDACTED] har forklaret, at han har en søn, der har gået i børnehaven [REDACTED]. I marts 2014 gik sønnen der ikke.

Vidnet har set scenekassen. Den har stået forskellige steder, blandt andet i et legeområde, hvor den blev anvendt til bilbane, og til højre for døren og bagved døren.

Hans kone har været lige ved at vælte over den. Han er selv stødt ind i den et par gange og har været lige ved at ramle.

Han husker tydeligt den sorte farve. Han syntes, at den faldt i med noget gulvtæppe, men det står ham ikke længere klart. Der var også noget med lyset.

Han plejede at gå ad fordøren ind og til venstre mod garderoben. Det var helt naturligt.

Han rettede ikke henvendelse til personalet om scenekassen, da han ikke anså det for en fare før [REDACTED] uheld.

Parternes synspunkter

■■■■■■■■■■ har til støtte for sin påstand gjort følgende gældende:

"...

Sagsøger faldt den 20. marts 2014 i Børnehaven ■■■■■■■■■■ som er en kommunal børnehave under ■■■■■■ Kommune. Ved faldet pådrog sagsøger sig personskade og er af den opfattelse, at sagsøgte er erstatningsansvarlig herfor, hvilket sagsøgte har bestridt.

Børnehavens indgang består af en dør til en indgangsparti, hvorefter der skal åbnes en anden dør for at komme ind i selve bygningen. Da sagsøger åbnede dør nummer 2, og ville gå videre ind i bygningen, faldt sagsøger over en scenekasse, som stod placeret på i venstre side af gangarealet umiddelbart indenfor indgangsdøren.

Sagsøger gør gældende, at der ved en placering til venstre for indgangsdøren, er tale om en uhensigtsmæssig placering af scenekassen, idet rampens design gør, at den nedadgående rampe ikke umiddelbart kan konstateres, når man træder ind i lokalet. Set ude fra indgangspartiet ser det således alene ud som om, at der er placeret en kvadratisk kasse til venstre for døren. Dette forhold sammenholdt med den dårlige belysning samt rampens mørke overflade gør, at sagsøger ikke havde set rampen, da sagsøger åbnede døren og drejede mod venstre i lokalet.

Det gøres gældende, at det påhviler institutionen / sagsøgte at sikre, at adgangsveje til bygningen samt adgangsveje inden for bygningen til enhver tid er gangbare og at denne forpligtelse særligt må bestå, når bygningen forlades (for at gå på legepladsen) og lyset slukkes, som tilfældet var i denne sag.

Sagsøgte anfører i svarskriftet, at den omhandlende scenekasse med rampe ikke har en fast plads men flyttes af legende børn. Netop det forhold at scenekassen flyttes af legende børn bestyrker sagsøgers anbringende om at scenekassen rent faktisk var placeret i færdselsarealet. Det bemærkes hertil, at måttens placering indenfor døren ikke alene udgør færdselsarealet.

Henset til at der netop i en børnehave kan være genstande, som flyttes af legende børn gøres det gældende, at der påhviler sagsøgte et skærpet ansvar for at sikre, at der ikke opstår risiko for faldulykker i form af flytbare genstande – særligt i tilfælde, hvor børnene er gået på legepladsen og lokalet dermed forekommer at være uden aktivitet.

Dette skærpede ansvar gælder i særlig grad ved indgangspartier, hvor institutioner, som den i sagen omhandlende, har et strengt ansvar for at sikre, at indgangspartiet er indrettet således, at der er sikker passage, hvilket ikke var

tilfældet på ulykkestidspunktet.

Det gøres således gældende, at sagsøgers fald – og de deraf følgende skader – kan tilregnes institutionens uforsvarlige indretning, hvorfor sagsøgte er erstatningsansvarlig for sagsøgers skade ud fra Erstatningsansvarslovens bestemmelser.

Det bestrides, at sagsøger har udvist egen skyld i forbindelse med ulykken.

Betalingspåstanden vedr. erstatning for varigt mén er foreløbig fastsat ud fra en méngrad på 10 procent, svarende til méngodtgørelse på kr. 83.000,- hvilket reduceres med 24 procent henset til skadelidtes alder (61 år på ulykkestidspunktet), jf. erstatningsansvarsloven § 4, stk. 2. Erstatningen for varigt mén udgør herefter kr. 63.080,-.

Erstatning for behandlingsudgifter udgør kr. 9.373,10,- og godtgørelse for svie- og smerte er skønsmæssigt fastsat til kr. 37.050 svarende til 195 dage á 190 kr. (Fra skadesdato og frem til 1. oktober 2014.)

Sagsøger har noteret, at sagsøgte ikke har bemærkninger til sagsøgers foreløbige erstatningsopgørelse.

Såfremt sagsøgte dømmes til at anerkende erstatningsansvar i sagen forbeholder sagsøger sig at fremkomme med supplerende erstatningsopgørelse, når sagsøgers krav på erstatning for varigt mén samt svie og smerte kan endeligt opgøres.

..."

██████████ Kommune har til støtte for sin påstand gjort følgende gældende:

"...

Det bestrides, at sagsøgers skulderskade kan henføres til fejl eller forsømmelser begået af den sagsøgte kommunes medarbejdere i børnehaven ██████████ eller at disse på anden vis har handlet uforsvarligt.

Det bestrides, at legeredskabet, en scenekasse med tilhørende rampe, har været placeret i færdselsarealet, hvor der fast ligger en måtte.

Scenekassen har - som de andre scenekasser - ikke faste pladser og flyttes af legende børn. Forholdene, også med andre legeredskaber på fællesrummets gulv, afviger ikke fra, hvad udefrakommende må forvente under færd, særligt i situationer hvor der synbart ikke er aktivitet i rummet.

Lysforholdene var på uheldstidspunktet gode, idet bemærkes, at hændelsen indtraf midt på dagen i foråret.

Det bemærkes, at rampen og den tilhørende kasses sider visuelt adskiller sig

meget kraftigt fra gulvbelægningen, hvilket gør kassen synbar, også i svag belysning.

Der ses således ikke at være grundlag for at bebrejde personalet i institutionen noget med relation til uheldet, der må betegnes som hændeligt eller som udslag af sagsøgers egen manglende agtpågivenhed, også i lyset af hendes opfattelse af lysforholdene og det forhold, at hun angiveligt bar to bærepoter, der kan have begrænset udsynet.

Det bemærkes, at der ikke tidligere har været hændelser eller nærved-hændelser, der kunne indikere en risiko for fald svarende til det, der angiveligt overgik sagsøger.

Det gøres subsidiært gældende, at ansvar på bortfalde, subsidiært nedsættes med henvisning til den af sagsøger udviste egen skyld.

Sagsøgte har ikke indsigelser mod erstatningsopgørelsen.
..."

Rettens begrundelse og resultat

Det må efter bevisførelsen lægges til grund, at den forholdsvise store scenekasse, som [redacted] faldt over, havde været anvendt til børnehavens leg på uheldsdagen, inden samtlige børn i børnehaven som en del af den daglige rutine var gået udenfor.

En børnehave er beregnet på små børn i alderen 3-6 år og på små børns leg og udfoldelse. En besøgende i åbningstiden, og ikke mindst en besøgende, der er velkendt med forholdene, må påregne, at der som noget helt sædvanligt kan ligge ting og legesager hvor som helst i børnehaven, og må udvise den tilsvarende agtpågivenhed.

Herefter, og idet det i øvrigt ikke er godtgjort, at der foreligger konkrete omstændigheder, der kan bebrejdes børnehavens ansatte eller ledelse, findes det ikke bevist, at [redacted] Kommune har handlet ansvarspådragende, og derfor frifindes kommunen.

Der forholdes med sagens omkostninger som nedenfor bestemt, idet det bemærkes, at sagsøgte har oplyst ikke at være momsregistreret, og at hele beløbet er afsat til advokatudgifter.

T h i k e n d e s f o r r e t

[redacted] Kommune frifindes.

Inden 14 dage skal [redacted] betale 30.000 kr. i sagsomkostninger til [redacted] Kommune.

Claes Dall Hersland
Retsassessor

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Kolding, den 1. juni 2016.

Karen Kring, kt.fm.